

Antibarbari 2022

Antibarbari 2022

Een korte beschouwing van de heersende
filosofie, ethiek en politiek
in Nederland.

Een poging de rede en de redelijkheid te bevorderen,

*naar een mogelijk herstel van verstand en ethiek in
de Nederlandse filosofie en al diens uitingsvormen.*

Desiderius Erasmus schreef in ~1493 het boek *Antibarbarorum Liber*, wat zoveel betekent als "Het boek tegen de onbeschaafden". In de eerste naamval enkelvoud, vrij vertaald: Antibarbari ('Tegenbarbaren').

Antibarbari 2022 is een klein boekje dat eenzelfde blik op de Nederlandse (en bredere Europese) staat en maatschappij werpt, ruim 500 jaar later.

M. Kolenbrander
Eerste editie, 2022
NUR 730/737/738

Erasmus leefde van ~1466 tot 1536 en schreef meerdere invloedrijke werken, waaronder *Antibarbari* (~1493) en *Lof der Zotheid* (1509) waarin hij met name vrijheid en vrede bepleitte. De filosofie van Erasmus is wereldwijd verspreid, waarbij hij wordt geëerd als een grondlegger van het 'Humanisme'.

In beide werken hanteerde Erasmus een vorm waarbij hij karakters opvoert die redevoeren, om te bedekken dat hij het zélf was die sprak. In *Antibarbari* sprak hij duidelijk via het karakter Battus. In zijn tijd kon hij zich niet vrij uitdrukken zonder mogelijk fatale consequenties. Ook het kiezen voor Latijn kan vanuit dit perspectief gezien worden als een vorm van bedekking.

In Museum Gouda hangt een houten medaillon waarop een terracotta afbeelding van Erasmus is bevestigd. Het Latijnse randschrift meldt "In Gouda verwekt, in Rotterdam geboren". In allebei de steden wordt het werk van Erasmus nog steeds in hoog vaandel gedragen.

Gouda op Schrift, een werkgroep van 'Historische Vereniging Die Goude', heeft recentelijk een nieuwe Nederlandse vertaling van *Antibarbari* uitgebracht, te vinden op hun website. Deze vertaling was de voornaamste inspiratie om *Antibarbari* 2022 te schrijven.

Deïndustrialisatie van de Westerse wereld lijkt begonnen; ook Nederland 'timmert flink aan de weg'. Zowel 'expert' als 'gewone burger' schijnt het zo goed als unaniem erover eens te zijn; de hele staande industriële spullenboel moet (en gaat nu ook) uit, en het moet helemaal anders en opnieuw opgebouwd. De bestaande infrastructuur wordt afgebroken, nog vóórdat er een *schaalbare* en *bewezen* alternatieve technologie voorhanden is.

Dat is deïndustrialiseren en vervolgens maar *hopen* dat het goedkomt. Deze vorm van handelen is exemplarisch voor het *irrationele karakter* van het moderne (gebrek aan) intellect; zo ga je *rationeel* gezien immers niet met vitale infrastructuur om; hierin falen namelijk, betekent niet alleen dat je oplossing ontbrak of niet bleek te werken, maar simpelweg *vele doden* als automatisch gevolg (denk aan couveuse-babies, mensen die comateus zijn en alle anderen afhankelijk van continue machinale ondersteuning; voor wie het blijven functioneren van 24/7 energie-infrastructuur een kwestie van leven of dood is).

Veel *pseudo-intellectuelen* van tegenwoordig echter (vanuit warm gestookte zolderkamers, met aardolie geproduceerde toetsenborden, computers, beeldschermen, bekabeling en internetvoorzieningen omgeven) prediken schaamteloos en voortdurend en publiek dat ze 'groen' en 'duurzaam' (willen) leven; en gaan elektrische auto's kopen, gaskachels demonteren, soja-producten eten, koud douchen en zichzelf daarna er nog voor op de schouder kloppen toe.

Voor dit type mensen is een 'juist bestaan' slechts een kwestie van het kiezen van de juiste *consumptiepatronen*. Deze mensen zijn blijkbaar allen moreel én intellectueel gezien niet verder kunnen komen dan de volgelingen uit de Middeleeuwen die hen voorgingen; die dachten met *aflaten* hun immoraliteit af te kunnen kopen bij de kerk. Je koopt gewoon wat door het collectief geïdentificeerd is als 'goed', en zo ontslaan zij zichzelf van enig verder zelfstandig nadenken.

De productiekant van welvaart wordt hierbij eenvoudigweg beschouwd als 'gegeven'; "welvaart is een product van de maatschappij" menen zij, en "een individu is slechts het product van deze maatschappij" roepen zij in koor, in plaats van *andersom*; dit is een zeer kwalijke en schadelijke *omkering van oorzaak en gevolg*. Alle inzichten ontstaan eerst in het hoofd van één individu; van het wiel, tot de "eureka!" van Archimedes in bad, tot de vallende appel van Newton.

Nergens kan iemand ook maar één instantie van kennis aanwijzen, die 'tegelijkertijd' in de hoofden van een groep mensen 'neerdaalde'; alsof kennis via spontane revelatie tot een mens, of tot een collectief komt. Een primitieveling kan gaan zitten op de aarde, de ogen sluiten en een leven lang 'vragend naar binnen kijken', maar het idee van het wiel is hier *onvindbaar* (ongeacht of deze nu de naam sjamaan, mysticus of heilige krijgt opgeplakt). Een groep primitievelingen kan eeuwen in een veld zitten, wachtend, kijkend naar de horizon, maar *de wind- en watermolens van Holland, de havens van Amsterdam en Rotterdam en de schoorstenen van de kolenmijnen in Limburg zullen nimmer spontaan en zonder oorzaak tot hen aan de horizon verschijnen*.

De moderne pseudo-intellectueel gelooft in een nieuwe leer: die van het Parijs klimaatakkoord (klimaat-sjamanisme), met bijbehorende 'sjamanen' die wederom een eindtijd; het einde der tijden prediken: een apocalypsescenario waarbij de aarde zal vergaan als de mens de "gemiddelde temperatuur met 1,5 graad zou doen laten stijgen", omdat de aarde "te fragiel zou zijn om de mens te dragen".

Deze stellingen hoeven, volgens het merendeel van de moderne kiesgerechtigden, verder niet meer *gesubstantieerd* noch *geverifiëerd* te worden: wetenschap is namelijk volgens hen geen kwestie meer van individuen die *zelf nadenken* om tot waarheid te komen, maar waarheid ontstaat als gevolg van de sanctie van het collectief (een groep 'experts', of een willekeurige meerderheid), of de sanctie van een instituut (een overheidsinstelling), en zijn zo tot *consensus over de waarheid* gekomen; waar is wat "als waar

geïdentificeerd wordt door middel van decreet", ongeacht of dit congruent is met de werkelijkheid *als zodanig*. (en 'onhandige' feiten worden ontweken op de premisse dat zaken niet zullen bestaan zolang men maar blijft ontkennen dat ze bestaan)

De wetenschappelijke geschiedenis, toont echter *geenszins* aan dat welk inzicht dan ook *ooit* door een groep, of een overheid, of door een decreet is ontstaan, maar juist dat kennis *alleen* door experiment, analyse en het intellect van individuen verkregen kan worden; door een combinatie van *intellectuele en fysieke inspanning*, aspecten die onscheidbaar zijn maar in het huidige paradigma van elkaar gescheiden worden als manuele arbeid en intellectuele arbeid.

Daarnaast observeren wij dat velen onder de *werkelijke* ontdekkers van wetenschappelijke kennis, haast stelselmatig als dank voor hun werk werden begroet met geweld of zelfs de dood, uitbanning, plicht tot stilzwijgen, verbod op publicatie enzoverder. Als wij slechts Galilei en Copernicus in gedachten nemen, weten wij dat dit waar is. Als wij over de huidige tijd contempleren, komen wij er vrij snel achter dat dit nog steeds waar is.

De nieuwe aflaten zijn *energielabels* en *carboncredits*; alleen op deze manier, wordt aan de moderne volgelingen verteld, kunnen zij nog ontkomen aan deze, anders *gegeven*, toekomstige apocalypse. De nieuwe aalmoezen zijn *toeslagen* en *tegemoetkomingen*, met sinds de oprichting van de welvaartstaat in de jaren '80, na nationalisering van de gehele energiesector (eerst de kolenindustrie, toen de gasindustrie) de middelen daartoe.

De welvaartstaat is betaald met de welvaart van "de gasbel", uitgevoerd vanuit de comfortabele omgeving uit de Gouden Eeuw en de latere kolenindustrie, en inmiddels leeft een significant en bepalend percentage van de bevolking *afhankelijk* van dit systeem. Zij leven afhankelijk van het geld dat door de staat wordt uitgedeeld, direct en indirect, om in hun levensonderhoud te voorzien.

Nu is echter 'bepaald' dat *juist al deze voorzieningen* onze wereld zullen vernietigen en daarom wordt er "stevig ingegrepen" door politici. De nieuwe bijbehorende morele code is nu om *zo min mogelijk energie te verbruiken* terwijl je jezelf probeert in leven te houden, hetgeen *haaks staat* op de vereisten van overleven volgens de uitdagingen waar de natuur ons voor stelt.

De nieuwe bijbehorende morele code is nu om zo min mogelijk energie te verbruiken terwijl je jezelf probeert in leven te houden, hetgeen haaks staat op de vereisten van overleven volgens de uitdagingen waar de natuur ons voor stelt.

Deze morele bemoeizucht is met recht noch rede te staven. De meeste van deze volgelingen zijn zelf van *geringe waarde* in het post-industriële productieproces, leven van voedsel en welvaart geproduceerd door *anderen*, maar willen zich alsnog graag goed over zichzelf voelen. De ratio zou dit niet toestaan (bijv. middels de toets van redelijkheid en billijkheid), daarom is dit moderne geloof dat juist ascetisme een deugd is, een *noodzakelijk* en zeer *bruikbaar* antwoord op de misvattingen onderliggend aan hun stellingen, die een integere toepassing van de logica anders zou blootleggen.

Onderwijl *ontkennen* ze steevast, dat voor haast alles waarmee zij zichzelf in leven houden en mee hebben omringd, het gebruik van aardolie en aardgas in de productieprocessen onontbeerlijk is, en dat voor het creëren van al hun zogenaamd 'groene' oplossingen, de *op kolen-, olie- en gas gebouwde bestaande industriële-infrastructuur alsnog moet worden ingezet*.

Om de eerste accu te kunnen maken, kun je niet *eerst* met een "accu-gebaseerde graafwagen" naar lithium gaan graven; om de *eerste* zonnepanelenfabrieken te bouwen, kun je geen 'groene' energie van zonnepanelen gebruiken, noch kun je de benodigde materiaalextractie ervan en alle verder benodigde bewerkingen hiermee van de hiertoe benodigde energie voorzien, en ook hiervoor zul je toch ook weer *eerst* graafmachines en fabrieken

moeten hebben gerealiseerd om überhaupt *te kunnen beginnen*. Om elektrische auto's te kunnen bouwen, heb je niet alleen ook weer deze accu's nodig, maar zul je tevens aluminium moeten smelten in een hoogoven; hiervoor zal de techniek achter het electrisch kookpitje (waarvoor de techniek bestaat uit het bewust creëren van *kortsluiting*) simpelweg niet volstaan, noch is het wijs of logisch, hoe graag je dat ook *wilt geloven*.

Zij dromen daarbij van waterstofgas-oplossingen die nog slechts op papier bestaan, waarbij zij wederom ontkennen dat er in de *huidige* dominante industriële productiemethode om waterstofgas te maken (via *reforming*, of geschiedend middels elektrolyse), er nog altijd aardgas aan de voorkant in moet, plus in het proces zelf significante hoeveelheden warmte, danwel elektriciteit moet worden verbruikt. Waar komt *die* warmte en elektriciteit vandaan? Geen antwoord. "Dat is geen reden om het *niet te proberen*", roepen zij dan. Deze negatieve hoeft hier niet te worden omgekeerd; wij zullen daarentegen terug moeten naar de premissen.

Er is geen reden om aan te nemen dat de mensen met deze plannen, enig realiteitsbesef bezitten over de mogelijkheden en de eisen van de mechanische wetenschap. Dat hoeft in hun leer ook helemaal niet, omdat waarheid volgens hun filosofie niks te maken heeft met "wat is", maar alleen met "wat gewenst is". *Hoe* dit alles gerealiseerd moet worden? "Hoe dan ook" is hun antwoord. Met de drogreden "niets doen is geen optie" erop toe.

Er is geen zelfrespecterende onafhankelijke wetenschapper die de genoemde stellingen in het klimaatakkoord van Parijs als bewezen zal kunnen verifiëren noch erkennen — de 1,5 graad valt *binnen de foutmarge* van de kansberekenmethode, die, hoe verder men in de toekomst projecteert, exponentieel groter wordt— maar ze vormen desondanks de *telos* van onze samenleving: het einddoel, de richtingbepaler voor navigatie.

De *klimaatclassificatie van Köppen-Geiger* wordt niet benoemd. (pakkethandel). Noch dat de opwarming/afkoeling of natter/droger worden van één geografisch gebied als 'nadeel' van de één, mogelijk een 'voordeel' is voor de ander in hetzelfde, of een

ander gebied – en alles is korte termijnblik. (context-dropping) Maar de hoofdaanwijzing naar de ethiek en psychologie achter de klimaatbewegingen is te vinden in hun gelijkstellingen van de noden van droge plukken grassen, plankton, zeekomkommers, ijsberen en migrerende vissen, met de waarde van *mensenlevens*, *menselijke levensvereisten* en *menselijke beschaving*. Dit type mens streeft niet naar waarden, maar slechts naar een afbreuk van beschaving, naar primitief, *submenselijk* niveau. De waarde van alles dat bestaat in de natuur, verheffen zij *boven* de waarde van de mens. Zij bezien de mens als een 'onnatuurlijk' fenomeen, en het enige mogelijke motief is *afkeer* tegen de mens en productieve prestatie, dat wordt verhuld als zgn. 'liefde voor de natuur'. (zie o.a. Les Knight van Voluntary Human Extinction (!) of Paul R. Ehrlich.) Deze mensen hebben, in het vormen van de genoemde wereldbeelden, allen *causaliteit omgedraaid*, en doordat er *reeds zoveel welvaart uit de machines is gerold* de afgelopen decennia, komen zij hier *vrij eenvoudig* mee weg: niemand hoeft namelijk (bijvoorbeeld) ooit nog *zelf* een stalen hamer te maken, laat staan uit-te-vinden: de wereld ligt er al helemaal vol mee. Die kun je dus gewoon als *gegeven* beschouwen en ontkennen dat er ooit mensen hard voor al deze spullen hebben moeten werken, en daarbij hun intellect hebben moeten gebruiken; het duister van onwetendheid doorkruisend, om tot al deze uitvindingen te kunnen zijn gekomen. Vervolgens kost het dit type mensen helaas nog vrij weinig moeite om te claimen dat deze spullen 'hun recht' zijn, omdat "het er nu eenmaal allemaal is" en dat net zo lang verontwaardigd om zich heen te roepen, met de gevolgtrekking dat de 'slechte' mensen (die de welvaart hebben gerealiseerd) de welvaart van hen hebben 'afgepakt'. Dit slaagt zodra een bruto of een groep bruto erop afgaat om 'gerechtigheid' met geweld en dwang af te dwingen...

Het lichaam is ieder individu *gegeven*. De natuur stelt elk individu daarbij voor een set van onontkombare grenzen om binnen te opereren, evenals een set van vereisten waarmee het lichaam moet worden voorzien om *in leven te blijven*. Deze vereisten zijn aan een mens echter *niet* door de natuur gegeven, noch de *kennis* die een mens nodig heeft om te *kunnen* overleven. Een mens wordt "tabula rasa" geboren, en moet alle kennis en waarden zelfstandig opdoen.

Een mens moet werk verrichten om de methodes die leiden tot overleven te bemachtigen, en hierbij is het verstand de enige beschikbare faculteit om uit te vinden *hoe dat moet*. Vindt de mens deze methode niet, of gebruikt hij/zij een verkeerde methode, dan bekoopt de mens dit met het einde van overleven, d.w.z. de dood.

Als een mens geen vrije beschikking heeft over zijn of haar middelen tot productie (d.w.z. lichaam *en* intellect) noch over de vruchten van individuele productie, dan voor het bereiken van het basale doel van *overleven*, leeft het individu *tot de beschikking* van diegenen aan wie hij/zij deze controle heeft *afgestaan*.

De waarschijnlijk fatale knieval ten koste van de individuele vrijheid is gemaakt tijdens het uitspreken, en het in werking doen laten treden van de decreten van "de internationale verklaring van de rechten van de mens" (die als staatsrechtelijke basis voor vele Westerse landen, in ieder geval alle OECD landen, gebezigd wordt), specifiek in de vorm van Artikelen 22 tot en met 29 waarin wordt verklaard dat eenieder die geboren wordt, "entitled" is, dat wil zeggen "recht heeft tot een *claim*", die voorziet in de vervulling van alle noden die hij of zij moge hebben, zoals voedsel, onderdak, sociale zekerheden, gratis onderwijs, enzoverder. Een lijst vol met 'cadeautjes' voor iedereen, waar alleen *tussen de regels* te lezen is, dat hiervoor dus *een hele hoop werk gedaan zal moeten gaan worden*. Door wie? "Wie dan ook" is het antwoord.

Dit kunnen echter alleen *de producerende mensen* zijn; die zijn nu verantwoordelijk gemaakt, niet alleen voor het vullen van alle lege magen, het bouwen van alle huizen, het oprichten en uitvoeren van onderwijs en dergelijke *in hun eigen geografische sociale systeem* (de 'plichten' naar hun medelandgenoten), maar hiermee tegelijkertijd voor *alle noden van de gehele wereldbevolking*. Zelfs voor mensen uit culturen die nog *nooit* enige moeite hebben genomen om hun intellect te gaan gebruiken, om het onbekende in te trekken op zoek naar kennis, en die nog nooit verworvenheden hebben bereikt die alleen door het hiervoor benodigde karakter *éerst te ontwikkelen*, kunnen worden bereikt.

Zelfs voor mensen die in een dictatuur of een andere tyrannieke- of barbaarse staatsvorm leven gelden deze 'rechten'. Waar de mensen in een land zélf niet eens opstaan om hun eigen recht te verdedigen en hun eigen verantwoordelijkheid te nemen, moeten de producerende mensen uit de Westerse landen (inclusief Nederland) nu ook al deze mensen voorzien van al hetgeen waarvoor elk individu feitelijk, nu en in de geschiedenis, en elk individu dat ooit nog zal komen, toch echt van nature in de basis zélf werk zou moeten zijn gaan uitvoeren.

Gratis, betekent voor dit type mensen "voor niets", in plaats van "door iemand anders betaald". En zo leeft de overgrote meerderheid in Nederland inmiddels van een hoeveelheid welvaart, die ordegrottes hoger is dan zij zelf daadwerkelijk kunnen en zullen produceren, en die feitelijk door *anderen* wordt voorzien. Dit zijn de ingenieurs, de installateurs, en monteurs van de industriële sectoren, de industrialisten, die alle post-industriële welvaart hebben geproduceerd; waarvan het bestaan eerst werd *ontkend*, en nu *miskend* wordt als "het grote kwaad in de wereld".

De bestuursleden van o.a. Shell en de NAM zijn er inmiddels zelf ook van overtuigd dat *zij* "slecht" zijn voor de wereld en er schuldig aan zijn dat de aarde elk moment kapot zal gaan, als ze niet snel stoppen met hun bedrijfsactiviteiten danwel alle infrastructuur binnen een paar jaar ombouwen volgens de papieren dromen van wensdenkers. Die doeken hierdoor straks *uit zichzelf* de hele zaak daarom wel op, daar is geen eens dwang of drang meer voor nodig.

Observeer, zonder uitzondering, de schuldbekenningen en apologia van de bedrijven uit de olie-en-gas sector. *Ook zij* zijn ten prooi gevallen aan het misbruik van de logica; de hen aan de voeten gelegde stellingen; "maar jullie kunnen niet bewijzen dat de Aarde *niet zal vergaan*, als we niet snel deïndustrialiseren", "jullie kunnen niet bewijzen dat jullie rijkdom *niet* de veroorzaker is van armoede van vele anderen" en "jullie kunnen niet bewijzen dat jullie *onschuldig* zijn, als wij jullie aanwijzen als oorzaak van een door ons gemeten (arbitraire) temperatuurstijging (of aardbeving, of wat dan ook)". Op al deze verwijten hadden ze geen antwoord,

maar hun antwoord had moeten zijn: "*niemand* is er ooit toe geroepen om een *negatieve te bewijzen*". Dat is de *omdraaiing* van wetenschap én van gerechtigheid.

***Niemand is er ooit toe geroepen om een
negatieve te bewijzen. Dat is de omdraaiing van
wetenschap én van gerechtigheid.***

Omdat energiebedrijven door de staat daarbij tot "kritieke infrastructuur" zijn gecategoriseerd, is er hierbovenop tevens de immorele *prikkel* ontstaan voor de huidige generatie bestuurders van deze bedrijven (die de boel inmiddels veelal uit overerving hebben verkegen, waarbij logische vaardigheden en karakter niet automatisch overerven), om zichzelf zo snel mogelijk zoveel mogelijk te verrijken, en vervolgens (en hiermee) de hele boel gewoon te laten instorten; want dan wordt alles toch wel opgekocht door de staat, als inmiddels allesbepalende coördinator die zich mengt in alle facetten van de samenleving.

De staat beschikt hierbij inmiddels over oneindige middelen, ofwel met opgehaald belastinggeld, danwel door geld simpelweg te creëren door het uitgeven van staatsobligaties of door het aangaan van schuld via leningen, d.w.z. toekomstig belastinggeld (d.w.z. claims op *jouw* productiviteit). *Alle* door de overheid gemaakte kosten kunnen zo haast zonder restricties worden doorgeschoven naar de belastingbetalers van volgende generaties, die reeds als zij geboren worden, zich geconfronteerd zullen zien met een samenleving die de gehele totale nationale productie heeft "verleend", voor vele, vele jaren de toekomst in.

De staatsschuld is als gevolg hiervan zo fors gegroeid, dat kinderen van volgende generaties, de volledige resultaten van hun productieve leven al zullen moeten gaan inleveren, al voordat zij ook maar zijn begonnen aan het werkende leven. Geen mens-zijn kennend en respecterend individu zal kunnen waarnemen, vaststellen, noch erkennen dat dit "rechtvaardigheid" is, maar "het recht als claim" en "de sterke arm van de wet als middel om dit af te dwingen", vormen de essentie van de huidige politieke filosofie.

Het "recht als claim" en "de sterke arm van de wet als middel om dit af te dwingen", vormen de essentie van de huidige politieke filosofie.

De moderne kerk van de klimaatapocalypse vrezenden —waarbij de mens het geloof aanhangt dat *politici* de almachtige managers kunnen zijn van de temperatuur van het gehele aardoppervlak van de planeet (gelijk sjamanen dus), en dat het bestaan van de moderne mens de planeet zal vernietigen als zij hiervoor niet ingrijpen middels totale controle over productie en consumptie (de moderne variant van de 'oerzonde')— goed gevuld met *zowel predikanten als volgelingen*, die hier allen hun sanctie vrijwillig aan geven.

Dit is hetzelfde type mensen, met dezelfde dogmatische cultuurpsychologische basis (d.w.z. angst) als de immorele irrationalisten uit de Middeleeuwen; met de *pijnbank* als middel tot 'waarheidsvinding', de *guillotine* als middel tot 'gerechtigheid', het *heilige geschrift* als hun 'rechtvaardiging' en hun *heilige recht tot regeren* als de 'sanctionering'. Hiervan zijn de moderne vertalingen respectievelijk de *computer-rekenmodellen* ('waarheid'), *deïndustrialisatie en ascetisme* ('gerechtigheid'), het *Parijs klimaatakkoord* (de 'rechtvaardiging') en *democratie* (de 'sanctionering').

Beide vormen van religies prediken de moraal van *zelf-opoffering*, waarbij voor niemendallen miljoenen individuele levens tot opoffering en opgeven gedwongen worden. Het is eenzelfde cultuur van *barbarisme*, met gelijke pretenties van beschaving nu, als ten tijde van de Middeleeuwen. Het vergt niet meer dan de intelligentie van een kind om te kunnen zien dat dit *geen* beschaving is, maar *hypocrisie*. Schijnheiligheid.

Het vergt daarentegen wel een *bewuste morele corruptie*; het moedwillig breken van de menselijke ethiek door alle individuen die dit type leer aanhangen, die allen, zodra zij kind-af menen te zijn, deze immoraliteit *vrijwillig omarmen*: een moraliteit waar hun

"recht een claim is" en het belang van het 'superorganisme' dat de maatschappij heet, voorrang verdient op het individu (het 'algemeen belang'); waarbij op paradoxale wijze wordt gesteld dat dit superorganisme bestaat uit alle individuen behalve jij. (er bestaan *alleen individuen*, met individuele belangen)

Een samenleving die op claims is gefundeerd zal *altijd in conflict zijn* met individuele zelfbeschikking, -aspiratie naar geluk, -privacy en uiteindelijk ieders individuele recht op *zijn of haar eigen leven*. Tegenover elke claim staat een *ongekozen obligatie* van een ander. Het probleem met alle vormen van collectivisme is dat de 'koek', die toch echt door *iemand* gebakken moet worden, uiteindelijk op is.

***Een samenleving die op claims is gefundeerd zal
altijd in conflict zijn met individuele
zelfbeschikking, -aspiratie naar geluk, -privacy
en uiteindelijk ieders individuele recht op zijn of
haar eigen leven.***

Voor zelfdenkende, vermogende en kundige mensen zou men wellicht kunnen denken dat een gouden tip nu dan zou zijn: "spaar alvast voor een booreiland, een raffinaderij, een gasopslaggebouw of een overslaghaven, tot het moment dat de wal het schip heeft gekeerd". Het is echter zinloos: de massa is dogmatisch-socialistisch en gelooft dat kapitalisme inherent 'slecht' is, terwijl het juist het enige *ethische* sociale systeem is, geld 'stinkt' en succesvolle, producerende mensen maken de planeet 'onleefbaar', terwijl het juist de uitvinders (de denkers), industrialisten (de doeners); kortom, de *rationalisten* zijn die alle welvaart hebben gecreëerd. Het is de omkering van een propere *ethos*.

Als je volgens dergelijke strategie zou investeren, is het slechts een kwestie van tijd voordat de staat je spullen nationaliseert, via belastingen alles opslurpt, of de sector overneemt via vergunningen- en tarievenstelsels (inmenging, zoals keer op keer in de geschiedenis heeft plaatsgevonden), en anders pakken de volgelingen zélf wel de fakkels en hooivorken op, zodra een of andere erudiete fantast op een zeepkist ze van het recht overtuigd

heeft om jouw spullen met dwang af te mogen pakken, omdat jij productie in je schuur hebt liggen, hebben zij het daarom causaal niet, dat soort omgedraaide logica; desnoods met geweld. (want het doel 'heilig' de middelen; het is een moraal van *bruten*)

Men veinst geciviliseerd te zijn, waarbij het geweldsapparaat dat ingezet wordt en *geweld initieert naar de eigen burger*, naar de achtergrond gezwegen wordt; simpelweg uitgewist in de redevowering, gelijk de producenten van de welvaart die evenzo worden stilgezwegen. Hoe vaak zijn de vrije denkers, de kundigen en de waarheidssprekers, niet reeds opgestroopt? Hoeveel bibliotheken vol met door significante moeite opgedane kennis, zijn inmiddels niet reeds verbrand? Nu verhangen ze de industrialisten.

Er is inmiddels, sinds de industriële revolutie, zoveel welvaart *reeds geproduceerd* en 'ligt voor het oprapen', dat bepaalde typen steeds weer boven kunnen komen, productie als gegeven stellen en de discussie vervolgens alleen nog voeren over de verdeling ervan, waarbij *zij* natuurlijk die baan willen hebben; dit zijn de *sociopaten* die steeds weer boven komen drijven, net als de mensen die hier vervolgens hun sanctie aan geven. "Liever lui dan moe", roept de parasiet, "wie ben ik om te weten wat goed is en wat niet", roept de hypocriete lafaard.

Waar men vroeger met het gezin naar de guillotine op het stadsplein ging om te genieten van deze rechtvaardigheid, kijkt men tegenwoordig naar de moderne media en klopt men elkaar op de schouder nu andersdenkenden "gecancelled" worden en nu olien- en gasproducenten in de rechtbanken schuldig worden verklaard aan het veroorzaken van "onacceptabele gevolgen aan de gehele planeet" en "het schenden van mensenrechten wereldwijd".

De volgelingen roepen daarbij allen in koor dat slechts *vanwege het feit dat zij geboren zijn, zij als gevolg het recht hebben* om hun mond gevoed, hun vege lijf beschermd met een huis, en alles wat ze nodig menen te hebben, gegeven te krijgen. Omdat het er 'toevallig' ook allemaal al is en reeds staat, is het dan slechts een kwestie van een groot genoeg groep *bruten* om je heen te verzamelen en het met dwang of geweld af te dwingen. Dat is nog steeds wat er

plaatsvindt. De wetenschap is ver ontwikkeld en heeft immense productie veroorzaakt, echter de ratio, de logische vaardigheden en met name de ethiek zijn in de afgelopen 2000 jaar niet evenredig meeontwikkeld.

Sinds Aristoteles is er *niemand* meer gekomen van zijn invloed en stature die het intellect als zodanig voorop stelde en als enige valide instrument tot kennis erkende, waarbij bevestiging van feiten uiteindelijk plaatsvindt door individuele sensitieve (zintuiglijke) waarneming. Wij zijn nog niet geciviliseerd en nog nooit geweest, zover wij terug kunnen zien.

Men hoeft echter geen Aristoteles of Erasmus te hebben gelezen om tot de conclusie te kunnen komen, dat "het met gevangenschap of de dood bedreigen van elk mens (en indirect daarmee het hele aanhangende gezin), op laste van afstaan van zelfbeschikking en productiviteit, d.w.z. geest en lichaam", onjuist en immoreel is. Alsof filosofie (incl. de tak van politiek) zijn legitimiteit uit historische afstamming haalt. Het verstand en de logica zijn de enige faculteiten van de mens om tot kennis, en dus tot filosofie te komen; dientengevolge zijn het verstand en de logica tevens de enige valide methoden om filosofie mee te toetsen.

***Het verstand en de logica zijn de enige
faculteiten van de mens om tot kennis, en dus tot
filosofie te komen; dientengevolge zijn het
verstand en de logica tevens de enige valide
methoden om filosofie mee te toetsen.***

In Nederland, heeft men de wereld éénmaal in de geschiedenis het voorbeeld gegeven van hoe de progressie van beschaving er in de vorm van politieke implementatie uit ziet. Dit is de Constitutie (de grondwet) van de Bataafse Republiek, die in het huidige Nederland in 1798 tot fundament van het sociale systeem werd bekrachtigd:

Staatsregeling voor het Bataafsche volk 1798

"Het Bataafsche volk, zig vormende tot eenen ondeelbaaren Staat en bezzende, dat het voornaame bederf van alle Regeeringen geleen is in de miskening der natuurlijke en geheiligde regten van den Mensch in maatschappij, verklaart de navolgende stellingen als den wettigen grondslag, waarop het zyne Staatsregeling vestigt, en als zoo veele regels, waarnaar het zijne burgerlijke en staatkundige betrekkingen wil hebben gewijzigd."

Algemeene beginselen

Art. I. Het oogmerk der maatschappelijke vereeniging is beveiliging van Persoon, Leven, Eer en Goederen, en beschaving van verstand en zeden.

II. Het maatschappelijk Verdrag wijzigt, noch beperkt, de natuurlijke regten van den Mensch, dan in zoo verre zulks, ter bereiking van dat oogmerk, noodzaaklijk is.

III. Alle Leden der Maatschappij hebben, zonder onderscheiding van geboorte, bezitting, stand of rang, eene gelijke aanspraak op derzelve voordeelen.

IV. Ieder Burger is volkomen vrij, om te beschikken over zijne Goederen, Inkomsten, en de vruchten van zijn vernuft en arbeid, en voords, om alles te doen, wat de regten van eenen ander niet schendt.

V. De Wet is de wil van het geheele maatschappelijk Ligchaam, uitgedrukt door de meerderheid, of der Burgeren, of van derzelve Vertegenwoordigers. Zij is, het zij beschermende, of straffende, gelijk voor allen. Zij strekt zig alleen uit tot daaden, nimmer tot gevoelens. Alles, wat overeenkomt met de onvervreembare regten van den Mensch in maatschappij, kan door geene Wet verboden worden. Zij beveelt, nog laat toe, het geen daarmede strijdig is.

VI. Alle de pligten van den Mensch in de Maatschappij hebben hunnen grondslag in deze heilige Wet: Doe eenen ander niet,

hetgeen gij niet wenscht dat aan u geschiede. - Doe aan anderen, ten allen tijde, zoo veel goeds, als gij, in gelijke omstandigheden, van hun zoudt wenschen te ontvangen.

VII. Niemand is een goed Burger, dan die de huislijke pligten, in onderscheiden stand, waarin hij moge gesteld zijn, zorgvuldiglijk uitöefent, en voords, in alle opzigten, aan zijne maatschappelijke betrekkingen voldoet.

VIII. De eerbiedige erkentenis van een Albestuurend Opperwezen versterkt de banden der maatschappij en blijft iederen Burger ten duursten aanbevolen. [een "appeasement" naar de kerk]

Hierop volgen de "Burgerlijke en staatskundige grondregels". Zeer noemenswaardig is hierin onder andere artikel LXVI: "*Het Bestuur is verplicht tot eene verstandige bezuiniging in alle opzigten. Het schaft onnodige Ambten en Uitgaven af, en evenredigt de belooning van Ambtenaaren en Bedienden naar het gewigt van derzelve werkzaamheden. Alle Administratieve Ligchamen zullen, jaarlijks, voorlagen doen van die huishoudelijkheid, welke onder hun bereik valt.*"

Artikel LXVIII verbiedt vervolgens de barbaarse handelingen van 'eigen rechter' spelen, en maakt dit tot *exclusieve* taak van politie en justitie. Artikel XXXVII schaft de pijnbank af (een barbaars middel tot waarheid, dat *altijd* de confessie levert, militair getrainden mogelijk uitgezonderd, die de martelaar wenst te horen; gezien mensen *hun eigen leven*, logischerwijs, in de hiërarchie-vanwaarden, hoger waarden dan de waarheid.)

Dit is een grondwet die voortkwam uit de ethiek van de mensen uit hetgeen algemeen wordt beschouwd als de Nederlandse "Gouden Eeuw". Deze mensen waren wagenmakers, scheepsvaarders, kleermakers, smidsen, steenhouders, kaasmakers, boeren, danwel andersoortige ambachtslieden alsook uitvinders en kunstenaars; waarbij de uitvinder en de kunstenaar pas vanaf een bepaalde mate van individuele vrijheid in een maatschappij (kunnen) ontstaan.

***De staat zoals gedefiniëerd door dit type mensen
staat in dienst van het individuele recht, niet
andersom.***

De staat zoals gedefiniëerd door dit type mensen staat in dienst van het individuele recht, niet andersom. De hele grondwet bevat slechts akten en wetten die het individuele recht definiëren en de hieruitvolgende benodigde staatvormige onderdelen worden neergezet in de verdere staatsregeling. Hier legt de maatschappij het individu geen plichten op, maar *andersom*. De enige plicht van het individu hier is het uitsluiten van het *initiëren van geweld* en dat het vrije handelen naar hun rechten niet mag interfereren met diezelfde rechten van een ander. Het resultaat is een maatschappij waarin er geen belangenconflict bestaat tussen individuen, en ieder individu vrij is om zo ver te reiken als hij/zij bereid en in staat is.

***De enige plicht van het individu hier is het
uitsluiten van het initiëren van geweld, en dat het
vrije handelen naar hun rechten niet mag
interfereren met diezelfde rechten van een ander.***

Hierna volgt een uiteenzetting van de staatsfuncties in de "Acte van staatsregeling". Merk hier ook op het besef van deze mensen indertijd van de significantie van de *trias politica*. Als je de reisverslagen van de scheepsvaarders uit deze tijd leest, dan begrijp je wat voor mentaliteit deze grondwet voortbracht. Deze helden kon je niet in een irrationeel keurslijf dwingen, tot dienaarschap gedwongen onder schot of dwang.

Deze helden konden niet wijsgemaakt worden dat welvaart door *anderen gecreëerd zou zijn*, anderen dan zichzelf, die lijf en leden riskeerden op grootse avonturen, expedities en ondernemingen. Zij waren *de belichaming* van het feit dat welvaart op geen ander wijze ontstaat dan door hard werken en je verstand steeds effectiever te gaan gebruiken. De 17^e, 18^e en 19^e eeuwse Hollandse steden, en o.a. de veelheid van wetenschappen, uitvindingen en kunsten die dit tijdperk van *individualisme* voortbrachten, zijn het eeuwige historisch bewijs ervan, en een eeuwige refutatie van collectivisme.

Het jaar na de oprichting van de Republiek kende meerdere opvolgende staatsgrepen; essentiële akten werden aangepast of weer verwijderd. Het toenmalige Nederland was in een roerige fase beland van herontwerp van het sociaal systeem.

Waar de Franse Revolutie destijds er een was van dood en verderf, waarbij middels de guillotine ~50.000 mensen werden onthoofd, was de Bataafse Revolutie wat men noemt een "fluwelen revolutie", die zonder bloedvergieten tot stand kwam. Een aantal jaar eerder was deze geest van individuele vrijheid, vanuit Europa, reeds de oceaan overgestoken; en zou leiden tot de Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlog en het wereldwijd enige vergelijkbare document met de Bataafse Constitutie: de Amerikaanse Constitutie.

In Nederland maakte Napoleon uiteindelijk echter na 3 jaar, nadat hij in Frankrijk inmiddels aan de macht was geraakt, aan deze periode van ontwikkeling van het "Hollandse sociaal systeem" een volledig en abrupt einde. Een van de eerste wijzigingen was het verwijderen van de genoemde plicht van de staat tot het verklaren van de kosten via de verplichte jaarlijkse openstelling van de boekhouding, met het daarbij inbegrepen voorstel voor *verplichte sanering van alle statelijke functies en zaken die overbodig waren* gebleken, of niet meer noodzakelijk vanwege veranderde omstandigheden. Overbodige ambtenaren moesten er niet langer verplicht uit, de kosten niet langer verklaard en zo kon de overheid ongehinderd in getale en volume groeien.

Napoleon installeerde zijn broer als koning, waarna later de familie Van Oranje-Nassau opnieuw intrede kon doen en herïnstalleerd kon worden als de koninklijke familie zijnde de "rechtmatige erfgenamen van de Monarchie". De potentiële verdere ontwikkeling van de Bataafse Republiek stopte hier.

Men kan de helden gevormd door de Gouden Eeuw, vanuit hedendaags perspectief moeilijk kwalijk nemen dat zij niet tegen de aanvallen op de Republiek waren bestand; niet alleen was het kerkelijke instituut nog altijd zeer machtig en bezat een significant percentage van het vastgoed en productiekapitaal. Ook was het nog

altijd vormend met betrekking tot de denkbeelden en denkwijzen van de meerderheid van de bevolking, waarbij meerdere akten een duidelijke *appeasement* (en knieval) zijn naar dit instituut.

Er was echter, geïnspireerd door Erasmus (historisch gezien misschien Nederlands' grootste denker), reeds ten tijde van de Unie van Utrecht in 1579 besloten dat men hier in de Nederlanden, weliswaar nog slechts achter de voordeur, een religie *mocht belijden zoals men dat zélf verkoos*. Dit was de eerste stap in de Nederlandse verlossing van de Middeleeuwse filosofie.

Ook de wetten rondom het armenhuis zijn waarschijnlijk te duiden als een knieval naar nog de heersende filosofie van collectivisme. Anderzijds zou het ook kunnen bestaan de de oprichters de gevolgen van "iemand's nood tot een claim op een ander maken" nog niet volledig genoeg overzagen. Dit behoort middels liefdadigheid vanuit private individuen en -instituten te verlopen, maar dit is ook tegenwoordig haast onmogelijk om bij de gemiddelde mens aan het verstand te brengen.

Echter het was niet het kerkelijke instituut, noch het armenhuis dat heeft geleid tot de neergang van de Bataafse Republiek, maar *Napoleon*. Napoleon was de eerste expansief ingestelde bevelhebber van een rijk, die het voor elkaar kreeg om een leger van 1 miljoen soldaten op de been te brengen. Nooit eerder in de (bekende en geschreven) geschiedenis was er ooit een legermacht van deze orde grootte op het wereldtoneel verschenen.

In de militaire strategie leidde dit tot het ontstaan van het "operationele niveau": omdat het leger dermate groot en omvattend van aard was geworden, dat de organisatie en logistiek ervan een geheel eigen militair domein schiep: de operationele laag (de organisatie) als verbinding tussen de strategische laag (de doelen) en de tactische laag (de uitvoering).

De overweldigende overmacht van dit leger, en tegen de coersieve macht ervan dientengevolge, was indertijd *niemand* tegen bestand.

Echter ook in het militaire domein zijn er inmiddels meerdere opvolgende ontwikkeling gepasseerd (waaronder de komst van de Luchtmacht en het Cyber Commando), dat de meest constructieve contextualisering hiervan is "om er simpelweg kennis van te nemen". Het is immers altijd de onderliggende *filosofie* geweest, die de menselijke historie heeft vormgegeven.

Er zullen hier in Nederland vele, vele individuele helden moeten ontstaan, die hun ethiek niet zullen breken, volhoudend en volhardend in hun meest fundamentele principes, hun fundamentele "beginsels" zoals ze 1798 werden benoemd. Mensen moeten doordrongen worden van het feit dat het *eenmalig breken* van ook maar één van deze principes onherroepelijk zal leiden tot het uiteindelijk moeten en zullen breken van alle principes; dit is simpelweg causaal. Deze helden zullen dan bijvoorbeeld moeten besluiten om naar hun medemens nooit geweld te zullen initiëren (inclusief de politie) en alleen nog op basis van vrijwilligheid met elkaar willen handelen. Velen zijn echter vooringenomen en dogmatisch in hun geloof dat *dwang* de enige methode is...

De progressie van primaire energiebronnen in Nederland ging als volgt: hout, turf, kolen, olie en meest recentelijk gas en nucleair. Het niveau van lokale uitstoot tijdens energieomzettingen met deze bronnen *neemt steeds af* bij elke progressie. De energiedichtheid daarentegen wordt *steeds hoger* bij elke progressie. Menselijk leven is oncomfortabel en gevaarlijk zonder stabiele energie. Deze progressies zijn de wortel van het hedendaagse niveau van comfort en veiligheid in Nederland. (zie o.a. Alex Epstein's "Fossil Future")

Intussen propageren zowel politici, energiebedrijven als de volledige media een moraal die leert, dat energie gebruiken 'kwalijk' is en niet 'duurzaam'. Zonder de moderne vormen van energie echter, was eenieder nog altijd overgeleverd tot de slechts zeer beperkte hoeveelheid calorieën die het individu op een dag beschikbaar heeft, om de benodigde inspanningen te leveren voor het verzamelen van hout voor wat warmte, het zorgen voor schoon drink- en reinigingswater, het produceren van voedsel en vervolgens al het andere dat een mens nodig heeft.

Wij zouden weer in armoede leven zonder deze energie, weer volledige dagen in bossen, op velden en akkers moeten werken aan het sprokkelen van hout, het steken van turf of het graven naar kolen. *Als* het ons daarbij al zou lukken om productieverhogende machines uit te vinden en daarbij de technieken gebruikten zoals vóór de komst van Standard Oil, zouden wij opnieuw geconfronteerd worden met ontploffende stoommachines en -motoren en alle gevaren waar nog geen antwoord op gegeven was.

De gemiddelde Nederlander heeft inmiddels om de dag door de komen, door de hoge dichtheid en stabiliteit van de moderne energiebronnen, in combinatie met de versnellende en efficiëntieverhogende kracht van de machines, inmiddels het equivalent van ca. 150 dienaren tot zijn of haar beschikking, die gedurende de dag allerhande significante inspanningen leveren ten behoeven van het overleven, comfort en plezier van het individu. "Energie is slecht, machines zijn slecht" roepen zij nu vanuit deze omgeving, terwijl deze onontbeerlijk zijn gebleken om een comfortabele, veilige en bestendige modus operandi te vinden in de natuur.

Ook bedrijven uit allerlei andere sectoren schromen tegenwoordig niet om allemaal klimaatpropaganda te produceren, met als enige doelstelling om ook maar genoeg deugdsignalen af te zenden naar hun klanten (die dit blijkbaar willen horen). Hieronder bijvoorbeeld een recente reclame van een drogisterij; waarin twee kinderen een spreekbeurt over "duurzaamheid" moeten geven op school, de ouder ze maant dat het tijd is om te vertrekken, waarbij de kinderen reageren: "Met de auto naar school? Wij houden een spreekbeurt over *duurzaamheid*. Dat kan écht niet!" Zo wordt ouders vertelt dat zij de planeet kapot maken als zij hun kinderen naar school brengen met de auto. Intussen predikt men openlijk en haast uitsluitend deze anti-menselijke filosofie.

Deze filosofie komt niet voort uit waarheidsvinding, maar is een rebellie, een *opstand* tegen de realiteit, het leven, de rede, logica en de mens' qua diens natuur vereiste inspanningen tot cognitie en individuele prestatie.

Het vergt een steeds opnieuw terugkerende wilsuïting om zelf na te denken; als je één puzzel succesvol hebt opgelost, weet je bij een nieuwe puzzel niet automatisch alle antwoorden: je zult steeds *opnieuw* na moeten denken.

Je zult steeds opnieuw na moeten denken.

Intussen begrijpen alle *daadwerkelijke* intellectuelen inmiddels wel dat als zij hun kennis en kunde in zouden zetten ten behoeve van significante productie; zij zichzelf hiermee tot paria van de maatschappij veroordelen. Iedereen namelijk die iets over heeft, moet het afstaan ten behoeve van een ander; of omgekeerd geformuleerd: alleen als je behoeftig bent, heb je recht op de vruchten van productie.

Dit heeft alle stimuli tot het werkelijk vormen van - en handelen naar deugden, uitgewist. Dit is de fundamentele logische oorzaak waarvan het bewijs van de onontkombare miserabele gevolgen van collectivisme *in de praktijk* (zoals onder andere duidelijk is geworden tijdens en na het communisme in de Sovjet-tijd), al meermaals in de geschiedenis gegeven is. Dat gaat ditmaal niet anders kunnen zijn.

We zijn hard op weg terug naar de Middeleeuwen, zowel technologisch gezien, maar nog fundamenteler dan dat; filosofisch gezien. Misschien zijn we wel op weg naar veel verder terug, nog voorbij de Romeinen, nog voorbij de Grieken, nog voorbij de Egyptenaren, naar de politieke filosofie van de Sumeriërs:

Als het waar is, dat de hoge priesters uit Sumerië, de wetenschappelijke kennis bezaten waarmee ze accuraat zonsverduisteringen konden voorspellen en dat deze kennis voor het gewone publiek verzwegen werd. Deze hypothese is gebaseerd op de oudste (momenteel bekende) geschreven tekst van de mensheid, uit Sumerië, waarin klaarblijkelijk wordt gesteld dat deze kennis geheim moet worden gehouden van de burgers.

Hierdoor konden de hoge priesters dreigen met 'het uitzetten van de zon' (in de varianten 'uitgezet door henzelf', of 'via hen door een hoger bewustzijn, waar *alleen zij* contact mee konden maken'). Er werd verkondigd wat de leefregels waren en als de mensen niet zouden volgen, zouden ze gestraft worden met het verdwijnen van de zon (de bron van al het aardse leven).

Een apocalypse-scenario als coersief middel dus, waarbij de priesters uit Sumerië blijkbaar periodiek een 'show' opvoerden tijdens een zonsverduistering, waarbij een vooraf aangekondigd ritueel werd uitgevoerd en zij claimden dat dit de causale oorzaak was van het fenomeen in de hemelen. Als toeschouwer, ettelijke duizenden jaren geleden, was dit een bijzonder overtuigend schouwspel; als daadwerkelijk voor jouw ogen, de zon overdag 'uit gaat' en de priesters dit vooraf hadden voorspeld en aangekondigd.

De tegenwoordige trukendoos is echter veel eenvoudiger dan die ten tijde van het Sumerische rijk. Deze priesters bezaten daadwerkelijk nog enige kennis en kunde, en voerden op basis hiervan de berekeningen uit waarop ze de dagen van hun schouwspel konden plannen. Nu is zelfs de trukendoos *zonder intelligentie* opgebouwd.

Het begon in de jaren '80 met het narratief over het gat in de ozonlaag. De uitkomst zou een apocalypse zijn in de jaren '90. De jaren '90 kwamen echter, maar een apocalypse bleef uit. Het narratief verschoof naar "peak-oil"; de olie zou vanaf 2000 opraken en dat zou leiden tot totale armoede, anarchie en vervolgens het einde van de mens. Dit narratief houdt echter de moedigen van karakter en nieuwschierigen van aard *niet tegen*.

De olie raakte helemaal niet op, sterker nog; er werden nieuwe velden gevonden. Er was dus nu tevéél olie, zoveel dat de gehele aarde in enkele jaren door uitstoot en smog volledig bedekt zou zijn. Ook deze tijd is gekomen en gegaan. Nu is het narratief dat CO₂-uitstoot zal leiden tot de opwarming van de aarde, met als gevolg wederom de apocalypse die aan de burger wordt gepredikt. De onderbouwing wisselt klaarlijkkelijk ongeveer elk decennium,

maar de uitkomst is steevast dezelfde. (observeer dit fenomeen bijv. via vele Newsweek en Time Magazine covers uit deze tijden.)

***De onderbouwing wisselt klaarblijkelijk ongeveer
elk decennium, maar de uitkomst is steevast
dezelfde.***

Nu is het eenvoudigweg: is er een natuurramp gebeurd ergens op aarde? Dat is jouw schuld en tevens het opzichzelfstaande bewijs van jouw schuld én van het aankomende apocalypse-scenario. Is er een periode waar geen natuurramp gebeurt? Dat is het gevolg van de maatregelen van de staat en het opzichzelfstaande bewijs dat deze maatregelen effect hebben. Is het slecht weer? Jouw schuld. Schijnt de zon? Dank hiervoor de politici. Toch weer slecht weer? Dat is het bewijs dat er blijkbaar toch nog teveel mensen niet het juiste doen, jouw schuld dus. En daarom rechtvaardigt dit een opnieuw ingrijpen. *Repetere ad infinitum.*

Zo eenvoudig hebben mensen hun denkvermogen verpand aan politici, die als zij zelf in dienst zouden moeten treden bij de infrastructurele voorzieningen die zij menen voor ons allen te moeten besturen, hoogstwaarschijnlijk geeneens geschikt bevonden zouden worden om de functie van kogellager-invetter te vervullen.

***Zo eenvoudig hebben mensen hun
denkvermogen verpand aan politici, die als zij
zelf in dienst zouden moeten treden bij de
infrastructurele voorzieningen die zij menen
voor ons allen te moeten besturen,
hoogstwaarschijnlijk geeneens geschikt
bevonden zouden worden om de functie van
kogellager-invetter te vervullen.***

Deze mensen heersen op valse premissen over kunsten en wetenschappen waar zij zelf nog nooit enige vaardigheid noch competentie in hebben getoond. Toch gebieden zij allen te stoppen met datgene te doen dat het individu kan verlossen van armoede, tegenslag en rampspoed: *het intellect* gebruiken, *de individuele keuze* gebruiken, het recht tot eigen leven *claimen* en *het eigen leven* als een inherente, enige juiste rechtvaardiging. Maar niemand die momenteel spreekt, is hier om te komen vertellen dat ieder mens eenvoudigweg voor zichzelf mag leven.

"Democratie" zou alleen moeten gaan over het kiezen van nieuwe functionarissen; zodat deze periodiek rouleren, met name vanwege decentralisatie-redenen, maar ook omdat in elke generatie nieuw talent opstaat dat zich zal willen laten gelden. Het feit dat in Nederland al 12 jaar de hoogste politieke zetel niet is gewisseld, betekent impliciet dat er een volledige generatie (potentieel) politiek talent verloren is gegaan: zij hebben niet eens de gelegenheid gehad om mee te kunnen doen, omdat de stoel alsmar bezet wordt gehouden.

Politiek vergt een grote *discipline* van zowel de uitvoerende politici en ambtenaren als van de bevolking zelf. Een aanhoudend meedoen, opletten en onderhouden van het bestuurlijk apparaat van een 'voertuig waar wij allen inzitten' en waarin wij enkele functies beleggen in de vorm van institutionele structuren.

Er is niks te kiezen of weg te stemmen met betrekking tot de onderliggende Constitutie, d.w.z. de grondwet; die staat immers vast. (een meerderheid kan bijv. nimmer het leven van een ander 'wegstemmen') Stemmen doen we alleen over zaken die aandacht vereisen *voortkomend uit voortschrijdend inzicht*. Een rationeel mens en de samenleving als de exponent, beseft namelijk dat de huidige kennis nooit compleet is en dat vergissen menselijk is.

Er wordt ook nimmer gestemd over "verdeling van de taart" en men kiest niet op basis van "hoeveel een politicus heeft beloofd voor jou (of de jouwen) te zullen gaan doen".

De taak van politici is het overzien, controleren en beheren van de uitvoering van de 3 politieke hoofdtaken van de staat, zijnde:

1) Defensie 2) Politie 3) Justitie (de laatste ingericht en functionerend volgens de trias politica). Alle eventuele overige taken zijn slechts *afgeleiden* hiervan; zoals bijvoorbeeld het voeren van staatsfinanciën ter ondersteuning van deze functies...

Geld is een gereedschap uitgevonden door de mens die een dermate hoog niveau van productie heeft bereikt dat aan deze een lange-termijn controle over het leven geeft. Het is een spaarmiddel, dat een mens in staat stelt om consumptie uit te stellen en hiermee tijd te kopen voor toekomstige productie.

Hiertoe bleek empirisch dat schaarse metalen, specifiek goud, het meest geschikt waren om de lange-termijn vereisten die geld stelt, te kunnen vergulden. De Nederlanders waren tussen 1640-1720 de meest kundige goudmunters. De puurheid van de Hollandsche Florijn vormde de gouden standaard van de gehele wereldhandel en werd defacto gezien als de "wereld-reservemunt".

Geld lost het "toeval-van-wensen-probleem" op. Door deze uitvinding hoeft men voor de afzet van productie niet langer een ruilpartner te vinden, die exact nodig heeft hetgeen men produceert én andersom; op exact hetzelfde moment. Door de uitvinding van het gereedschap "geld" als tegenruilmiddel, wordt de congruentie en dus de efficiëntie van menselijke uitwisselingen met ordegroottes verhoogd. *Alle* ongeconsumeerde productie kan er in worden uitgedrukt en uitwisselbaar gemaakt worden, met geld als "intermediair".

Via een 'hard' geld, d.w.z. schaars, niet vervalsbaar en niet vernietigbaar, is elke uitwisseling net zo veilig als bij ruilhandel; met het grote voordeel dat goud (of andersoortig hard geld) een stuk beter houdbaar is over tijd dan bijvoorbeeld het opsparen van voedsel; dat snel zal vergaan, of schelpen danwel kralen; die eenvoudig ge(re)produceerd en vernietigd kunnen worden. In plaats van het moeten vinden van een passende ruilpartner, of het zelf opeten van overproductie, kan het nu (zolang er vraag is naar het betreffende geproduceerde goed) "ver-markt" worden en verkocht voor geld. Hiermee blijft de gecreëerde productiewaarde

behouden over tijd en kan deze in de toekomst worden verruild ten behoeve van consumptie van een stuk van het totale productieoverschot, waarvan het geld de uitdrukking is.

In Nederland is weliswaar niet de uitvinding van geld zelf gedaan (dit is reeds duizenden jaren geleden geschied), maar wel de uitvinding van het "aandeel". Naar functioneel-financieel perspectief vervult een aandeel de functie van het "samenbrengen en onderverdelen van kapitaal". Deze financiële uitvinding maakte het mogelijk (bovenop de dubbel boekhouden methode van Luca Pacioli, via m.n. Simon Stevin) om met meerdere handelsentiteiten tegelijk ("participanten" werden zij genoemd) geformaliseerde afspraken met elkaar te maken, over significante periodes van tijd.

Een aandeel is een gereedschap dat langdurige ondernemingen met multi-parallele waarestromen mogelijk maakte, door aan de onderliggende afspraken rondom alle waarde-uitwisselingen gedurende dit tijdsverloop, een hoge mate van zekerheid en garantie te geven in de vorm van juridische bescherming (middels het contractrecht). Zolang de Nederlandse staat bestond, wist men hun gemaakte afspraken in hoge mate verzekerd.

Zo kon men op meerjarige expedities gaan zonder de fundamentele zorg te hoeven hebben of men bijvoorbeeld ooit wel betaald zou worden bij terugkomst. Dit zorgde voor een significante reductie in benodigd vertrouwen in de handelspartner (een reductie van weerstand in de geleiding van economische energie), waarbij al snel bleek hoe krachtig de uitvinding van dit financiële instrument was: het zorgde voor een exponentiële groei van de Nederlandse economie: de ontketende energie kennen wij als de Gouden Eeuw.

De VOC was de juridisch-economische entiteit die in Nederland, rond 1600, als eerste aandelen uitgaf aan betrokken participanten. Deze aandelen waren daarnaast vrij verhandelbaar. Het aandeel was ook 'beleenbaar' en kon dienen als onderpand voor een lening; aangezien het veelal een hoog vertrouwen werd toegekend. Het aandeel was hiermee een extensie van lange-termijn controle over het leven van deze producerende mens, middels een financieel instrument waarmee nu over perioden van 10 jaar en langer, met bestendige garanties vooruit gepland kon worden.

Tegenwoordig leeft de gemiddelde Nederlander met het idee dat geld iets abstracts is; gescheiden van fysieke welvaart en productie. Op scholen en universiteiten wordt economie-studenten niet uitgelegd wat geld is; het is (wederom) simpelweg een *gegeven*. Zij staan blijkbaar niet stil bij het feit, dat als geld niet schaars is en de geldvoorraad verruimd kan worden (terwijl de representante productie gelijk blijft), het enige dat logischerwijs zal gebeuren een resulterende afname van individuele koopkracht, en fundamentele: *verlies van verworven lange-termijn controle*. (waarbij velen inmiddels niet verder dan een maand vooruit kunnen plannen, hieraan gewend zijn en dit ook 'normaal' vinden.)

De vraag waarom geld, als intermediair tussen vraag-en-aanbod, zélf ook vraag-en-aanbod zou behoeven (geïmplementeerd middels rente-op-geld en creatieve geldmunterij door de staat) wordt ook niet gesteld. Economie wordt gezien als een *middel* dat centraal bestuurd moet worden; een instrument van het collectief, in plaats van *de som der autonoom, vrijwillig, individueel handelen*. Alle principes die ten grondslag liggen aan een volledig laissez-faire kapitalisme (een scheiding van staat en economie), waarvan de Bataafse grondwet en de grondwet van de Verenigde Staten van Amerika de enige wereldse instanties zijn, zijn allen met voeten getreden en geschonden; waarbij alleen in Amerika nog een waakvlam van vrijheid lijkt te branden.

De tegenwoordige politici gedragen zich zonder uitzondering als pubers die het huis van hun voorouders hebben geërfd, maar de methoden om alles ordelijk te laten werken niet geleerd hebben; ze weten niet meer hoe de energievoorziening werkt, ze weten niet meer hoe ze de tuin per seizoen moeten bijhouden, ze weten niet meer hoe ze rekeningen moeten betalen of hoe ze het huis moeten onderhouden en schoonmaken. Ongehinderd door ervaring, kennis of wijsheid beslissen politici over kunsten en wetenschappen die zijzelf nog nooit hebben gezien en middels het belastingstelsel, het vergunningen- en tarievenstelsel en het financiële stelsel met de staat als creatieve geldmunter, is de volledige inmenging van de staat in de economie intussen een voldongen feit.

Het individuele recht is het *enige* rechtvaardige recht dat mensen in een sociale context met elkaar kunnen afspreken. Dit recht biedt slechts een garantie van individuele *vrijheden tot handelen* (niet tot een uitkomst, of tot een claim op, d.w.z. de plicht van een ander) en ieder individu zou moeten aspireren om te allen tijden deze vrijheid te zullen beschermen; ongeacht hoe overtuigd sommigen ook moge zijn van *hun vermeende recht* om de vrije keuze tot handelen van het individu (dus het intellect van het individu) met dwang en geweld te forceren naar *hun wil*.

***Het individuele recht is het enige rechtvaardige
recht dat mensen in een sociale context met
elkaar kunnen afspreken.***

Vrijheid is niet iets dat een mens gegeven kan worden, het kan alleen afgenomen worden. Helaas leven wij in een tijd waarin het gros van de medemens er *vrijwillig* afstand van doet. Om deze vervolgens af te geven aan parasitaire, hypocriete lafaards, met een slecht onderbouwd apocalypse verhaal als motivatie en legitimering. Bij de uitkomsten van kansberekeningen wordt vergeten (of verzwegen) wat de meetonnauwkeurigheid was, evenals de foutmarge van de gebruikte methode (gelijk profeties).

Niet alleen hebben de Nederlandse rechtbanken de energiesector inmiddels op basis van onwetenschappelijke gronden veroordeeld (middels dit type vooringenomen probalistiek) en vernietigen politici als gevolg nu de post-industriële infrastructuur om een drogreden; in de afgelopen 3 jaar zijn daarnaast meerdere fundamentele individuele rechten van velen Nederlandse burgers ernstig en veelvuldig geschaad:

De EU schendt openlijk de trias politica, door naast wetgeving nu ook strafmaten uit te schrijven; zoals minimale gevangenisstraffen voor schending van door dit orgaan opgelegde regels; waaronder voor het treden van uitgeschreven klimaatregels en het treden van

uitgeschreven gedragsregels rondom allerlei identiteitskwesities (racisme, geslacht e.d.).

De grondwet is in Nederland buiten werking gesteld (dat inmiddels is geworden tot een lijst van claims op de burgers) en vervangen door een "noodwet", die vervolgens als legitimering is gebruikt om de *lichamelijke integriteit te schenden* van de meest eervolle individuen onder ons (waaronder de militairen, de politieagenten en de zorgmedewerkers); die o.a. *verplicht* werden om een medische behandeling te ondergaan, en artsen zijn aangezet om de Eed van Hippocrates te breken. Ook zagen wij de *beperving van het zelfbeschikkingsrecht* in de vorm van inperking van bewegingsvrijheid; door ondermeer het sluiten van publieke ruimten en het hanteren van avondklokken.

Ook schreef de overheid *verplichte gelaatsbedekking* voor en bemoeide zich aanhoudend met *zelfs richtlijnen voor 'achter de voordeur'*; via onder andere bemoeienis in de hoeveelheid bezoekers die men nog mocht ontvangen. Ondernemers is zeggenschap over hun eigendommen ontnomen; ze moesten gedwongen sluiten en als zij weer open wilden, moest dit volgens opgelegde regels en richtlijnen.

Infrastructuur dienend ter bescherming van het individu is ingezet om dissidenten van dit beleid op te sporen en aan te pakken. Kinderen zijn medisch behandeld zonder toestemming van hun ouders; binnen GGD-locaties en in scholen. Allemaal gesubstantieerd met hetzelfde type legitimeringsmethodiek en irrationele retoriek van causaliteiten als ten grondslag liggen aan de klimaatpaniek (probalistiek, scenario's van dood en verderf en "noodzakelijk ingrijpen" middels dwang). Deze gebeurtenissen kunnen niet zonder ernstig trauma en effect voorbij zijn gegaan.

(Tussendoor zagen we nog de toeslagenaffaire. De destijds verantwoordelijke regeringslieden en uitvoerend ambtenaren zitten allen nog op hun posten, maar de ~1500 kinderen die met dwang, onrechtmatig uit hun ouderlijk huis ontnomen zijn door de overheid, zijn nog steeds niet thuis...)

Als de individuen geen kennis meer hebben van de vereiste methoden om vrijheid mogelijk te maken, als zij zelfs niet eens meer het idee van vrijheid als concept in hun geest dragen, hoe moeten wij er als collectief (dat hier niet meer betekent dan *de som van alle individuen*) dan ooit nog geraken?

Hier zijn zeker drie goede antwoorden op: de eerste is opvoeding, de tweede is onderwijs en de derde is dat in het publieke politieke debat, de termen en onderliggende premissen *duidelijk, helder verwoord en ondubbelzinnig* uitgesproken moeten worden. Noem de premissen: bespreek de *beginselen*. Sta niet toe dat deze impliciet terzijde worden geschoven. De Bataafse grondwet is een blauwdruk, evenals de Amerikaanse grondwet, die beiden *reeds voor ons uitgevonden* zijn.

"Kennis is macht, karakter is meer"

Wij hebben een kritieke massa individuen nodig, die bewapend met het credo "kennis is macht, karakter is meer", volhardend in het beschermen van hun zelfgekozen principes en ethiek leven. Opdat zij zelfvertrouwen hebben in hun eigen intellect en kunde, als ook dat zij weten dat als zij zichzelf middels het uitwissen van de logica een geloof aanpraten, dat dit de werkelijkheid niet zal doen buigen. Zij leven met het besef dat men onherroepelijk ermee geconfronteerd wordt, wanneer een gedragen overtuiging foutief, onzinnig, willekeurig of achteloos is aangenomen. Er bestaat namelijk wel degelijk "rechtvaardigheid" in de realiteit.

Ergens op weg naar het einde van ieders leven, velen helaas pas op het einde van het leven, staat men onherroepelijk tegenover het feit dat het menselijk leven slechts tijdelijk is en dat het eigen leven, d.w.z. de resultaten van de eigen keuzes, de enige tijd oplevert die ooit gegeven is. Je bent wat je kiest en wat je doet. Het leven van een individu is daarbij de rechtvaardiging van zichzelf. De een leeft niet voor een ander en een ander leeft niet voor de een.

Het leven van een individu is de rechtvaardiging van zichzelf. De een leeft niet voor een ander en een ander leeft niet voor de een.

Wij zijn *nog steeds niet* beschaafd. Beschaving kenmerkt zich met name door de progressie van een samenleving naar een hogere mate van privacy. Privacy is de vrijheid van handelen waarbij men zichzelf *selectief* kan tonen aan de wereld. Het stelt individuen in de gelegenheid hun identiteit (en gegevens) alleen te tonen *wanneer* gewenst en *indien* gewenst.

Privacy is de vrijheid van handelen waarbij men zichzelf selectief kan tonen aan de wereld.

In primitieve maatschappijen is er geen privacy: het bestaan van de 'wildemens' is volledig publiek, geregeerd door de wetten van de groep of stam. Middels kennis en technologie wordt de mens, als deze besluit het verstand te gebruiken in plaats van (bij)geloof, echter steeds meer verlost van de andere mens.

Na de Unie van Utrecht in 1579 kon men in het huidige Nederland vrij geloof belijden, achter de voordeur: dit is privacy van geest en gedachten. Vanaf de Bataafse grondwet in 1798, middels het individueel recht op eigendom, behield men tevens privacy van lichaam en de eigen keuze. Beschaving is het proces van elkaar steeds meer met rust kunnen laten en het afnemen van bemoeienis van eenieder met ieder andermans leven.

Beschaving is het proces van elkaar steeds meer met rust kunnen laten en het afnemen van bemoeienis van eenieder met ieder andermans leven.

Wij zien onze privacy de laatste jaren echter alleen maar afnemen: Door de welvaartstaat en het aanhangende belastingstelsel moeten de boeken van iedereen al decennia volledig open (moderne financiële analyse kan bijv. met data over het boodschappen-gedrag van vrouwen inmiddels met >90% accuratesse inschatten of zij zwanger is, veelal nog vóórdát de vrouw dit zelf weet. De Belastingdienst kan nog veel meer).

Naast de identificatieplicht, zijn er inmiddels toegangspassen voorgeschreven voor zowel openbare- als particuliere gelegenheden, waarbij medische gegevens moeten worden afgestaan, anders kom je er niet in. Er worden voorstellen gedaan om cash geld af te schaffen (transacties boven E 3.000,- zijn reeds verboden) en om alle digitale transacties boven de E 100,- in een centrale overheidsdatabase te registreren. Allemaal om te controleren of mensen zich wel 'netjes gedragen'.

Ook hier is de ethiek volledig omgedraaid: het is de *overheid die transparant hoort te zijn* en de individuen behoren de handelingsvrijheid m.b.t. het behoud van *hun eigen privacy juist te zien worden beschermd door de overheid*, in plaats van dat iedere burger verplicht en onder dwang, volledige openheid van zaken over zijn/haar leven naar de staat moet geven (en alle publieke infrastructuur die hier vervolgens ter ondersteuning voor wordt opgetrokken om deze openheid af te dwingen en te forceren).

Het militaire domein is het krachtencentrum waarmee de vrijheid van de individuele burgers beschermd wordt tegen *externe* actoren. Dit is het enige domein binnen de overheid waar het niveau van *geheime informatie* behoort te bestaan, d.w.z. geheim gehouden richting de burger.

De moderne inversie, misbruik, subjectivering en ontkenning van de logica leidt logischerwijs tot deze desintegratie, waarbij mensen verkiezen te geloven, in plaats van te weten.

Wij, de individuen, moeten opnieuw ons verstand gaan gebruiken en karakter tonen. Wij zullen namelijk slechts slagen tot in zoverre het karakter ons zal kunnen dragen. Dit is de taak van ieder individu.

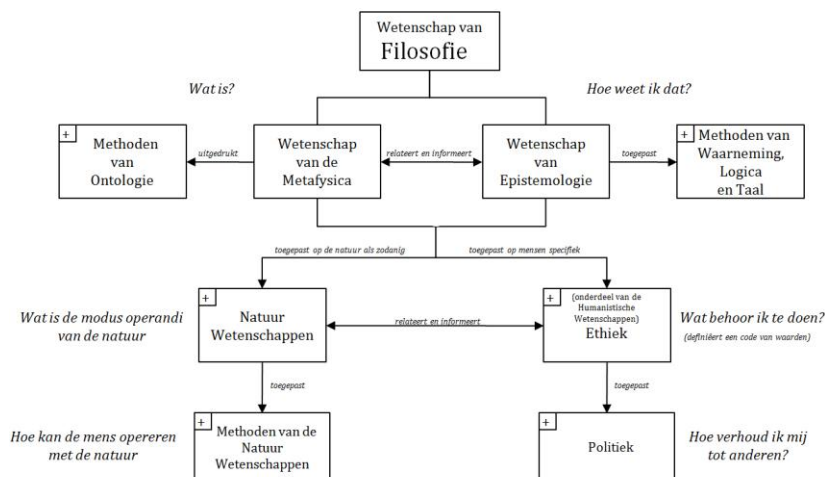
Wij, de individuen, moet de methoden van de logica (de kunst van niet-tegensprekende identificatie) weer integer gaan toepassen. Dit kan zoals gezegd een elk gemiddeld kind reeds, zij het zonder deze kunst hardop te kunnen definiëren. Elk kind snapt oorzaak en gevolg, en weet vrij snel dat je een kat wel een hond kunt noemen, maar dat deze als gevolg hiervan toch echt nimmer zal gaan blaffen.

De scheiding van lichaam en geest is een gevolg van het foutief identificeren van de "mens qua mens", zoals Aristoteles de identiteit van de mens beschreef: als een set van kwaliteiten die voortkomen uit de *natuur van de mens, in de natuur*. De scheiding van intellectuele arbeid en manuele arbeid is een reeds gegeven voorbeeld van tegensprekende identificatie. Zo ook rede gescheiden van ethiek, wetenschap gescheiden van kunst, en mens gescheiden van natuur. Deze zijn allen niet gescheiden, maar *geïntegreerd*. Alle kennis is kennis van *iets* in de realiteit – en er bestaat niets dat 'niet deel is van de realiteit', m.a.w. er kunnen geen tegenstellingen in kennis bestaan. (In de formele logica uitgedrukt als "de Wet van Non-Contradictie").

De moderne inversie, misbruik, subjectivering en ontkenning van de logica leidt logischerwijs tot deze desintegratie, waarbij mensen verkiezen te liever te geloven in plaats van te *weten*.

***Wij, de individuen, moeten opnieuw ons verstand
gaan gebruiken en karakter tonen. Wij zullen
namelijk slechts slagen tot in zoverre het
karakter ons zal kunnen dragen.***

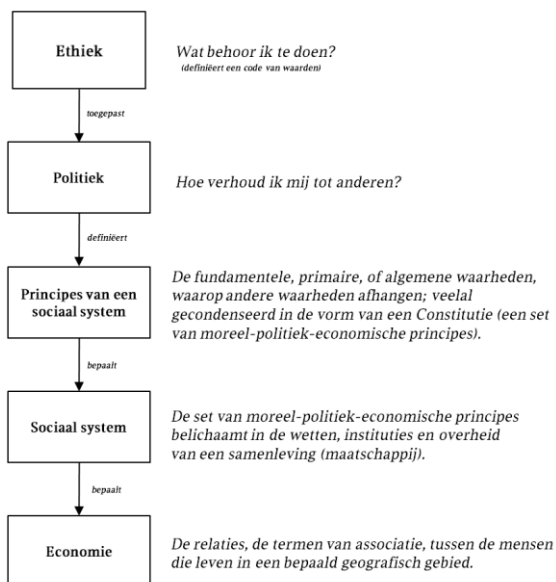
Filosofie is de *integrale wetenschap* die zich bezighoudt met de studie naar de fundamentele natuur van het bestaan, van mensen en van de relatie tussen de mens en het bestaan. Het beantwoordt de 3 hoofdvragen van filosofie: 1) "wat is?", 2) "hoe weet ik dat?" en 3) "wat behoort ik te doen?".

Ethiek is de toepassing van filosofie in de praktijk. Het beantwoordt de vraag "wat behoort de mens te zijn?", d.w.z. gezien de natuur van de mens, binnen de natuur die gegeven is. Ethiek op individueel niveau toegepast beantwoordt de vraag "wat behoort ik als mens te doen?". Ethiek toegepast op de maatschappij beantwoordt de vraag "hoe behoren we ons als menselijke individuen tot elkaar te verhouden?". Het definieert de morele code met betrekking tot *relaties* tussen mensen. De methode om deze relaties in de maatschappij te implementeren is *Politiek*.

Politiek is de implementatie van deze sociale-ethische filosofie, met de individuele mens als (enige juiste) uitgangspunt. De hieruit resulterende set van primaire morele principes wordt geïnstantieerd in de vorm van een sociaal systeem: middels een grondwet, subsequente regelgeving en bijbehorende instituties. De hieruit voortvloeiende menselijke relaties, -handelingen, -uitwisselingen en -ontwikkelingen, is *Economie*.

Economie is de som van alle menselijke interrelaties (handelingen en uitwisselingen) die in het kader van menselijk overleven en bestaan plaatsvinden, resulterend *als gevolg van de primaire politieke premissen* hieromtrent. Dit is hoe mens-zijn, menselijke relaties, politiek en economie allen zijn terug te herleiden naar de allesbepalende onderliggende filosofie.

Politieke discussie dient (volgens deze definities) te worden gevoerd ter beantwoording van de vraag wat de mens *behoort te zijn*, in tegenstelling tot wat eenieder dan ook zou kunnen *verzinnen* met betrekking tot wat *gewenst zou zijn*. Hiervoor dient de discussie helemaal terug te worden gebracht tot de premissen: vanuit de beginselen, de axioma's.

Net zoals de fundamentele individuele rechten niet democratisch kunnen worden weggestemd, zijn ook primaire filosofische axioma's niet onderhevig aan de wensen van welk type meerderheid dan ook. *Wensdenken* zal niet leiden tot een automatische aanpassing in een onafhankelijke werkelijkheid.

Er is geen 'postvak' ergens in het Universum waar men verzoeken kan indienen voor aanpassingen, die verder *geen moeite meer zou kosten* om tot uitvoering gebracht te worden dan slechts het wensen zelf. De toets der logica, hier bijv. via Newton's "wet van behoud van energie", informeert ons verstand dat dit conflicteert met de werkelijkheid die wij waarnemen. Toch hebben velen hun verstand volgens deze retoriek, of middels variaties hierop gevormd.

Ontkennen dat objectieve kennis bestaat, is *wederom een kenmerk van een primitieve maatschappij*. Hierbij verkondigde men in de Middeleeuwen en reeds daarvoor, dat het bestaan volgt als resultaat van de wensen van een supernatuurlijk bewustzijn; waarover kennis, menen zij, niet toegankelijk is voor de menselijke waarnemingsfaculteiten, behalve voor sommige *verhevenen*.

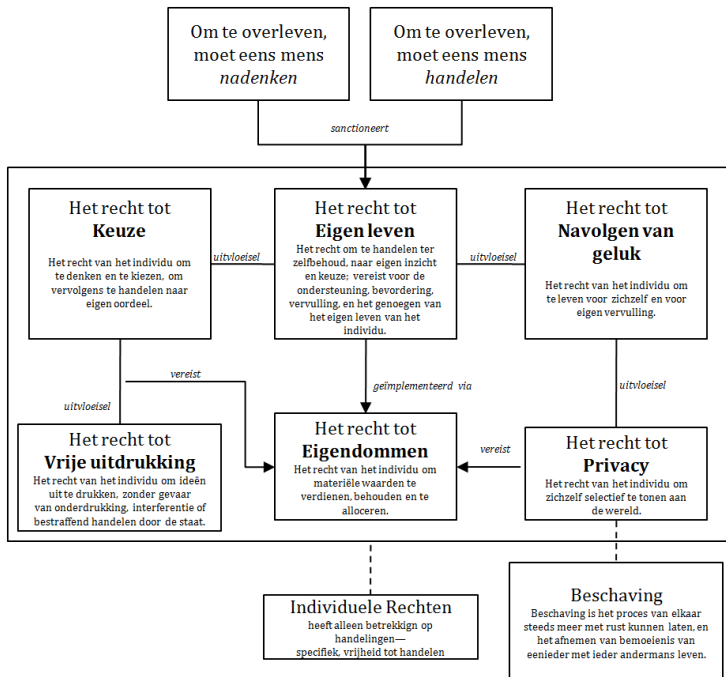
Tegenwoordig bestaat er hierop inmiddels een tweetal moderne varianten: 1) subjectivisme; hierbij verkondigen mensen dat hun eigen faculteiten tot waarneming, de wereld als zodanig vormen (middels wensen, mentale voorstellingen, enzoverder), 2) de populaire duiding van kwantum-mechanica; hierbij stellen zij de het Universum lokaal "non-objectief" is, waarbij zij menen dat hun bewustzijn de lokale realiteit "in de uiteindelijk waargenomen vorm *"dwingt"* " (de psychologische parallel hier is op zijn minst opvallend). De 'echte werkelijkheid' menen zij, bestaat in een dimensie "achter deze (subjectieve) realiteit" en is *onkenbaar* voor de mens (gelijk een spiegelpaleis, niet anders dan Plato's grot).

Deze typen hebben hiermee impliciet hun eigen zintuiglijke waarneming als ongeldig verklaard. Axioma's stoelen echter op zelf-evidentie. Er hoeft niets anders voor hun ondersteuning gesteld te worden dan: "kijk naar de werkelijkheid". Er hoeft geen bewijs voor deze axioma's gegeven te worden; zij *zijn het bewijs van zichzelf*: het gegevene, hetgeen direct wordt waargenomen of ervaren. Alle bewijzen en verklaringen rusten erop.

Wat filosofie doet, is om abstracte stellingen van zulke zelf-evidente feiten te formuleren, in universele vorm.

Verstand en logica, met de zintuiglijke waarneming als hun *medium* tot informatie van de werkelijkheid, zijn de *enige menselijke faculteiten* om tot objectieve waarheid en kennis van de wereld te komen. De zintuigen zijn een mens' contact met de realiteit. Als mensen, impliciet danwel expliciet, de zintuiglijke waarneming als ongeldig verklaren, verklaren zij hiermee kennis alsook het verstand als zodanig als *ongeldig* te beschouwen. Met dit type kan daarom verder geen discussie meer worden gevoerd...

Een "recht" is een moreel principe dat een vrijheid tot handelen van een mens definiëert en sanctioneert in een *sociale context*. Er is slechts *één fundamenteel recht*, alle andere rechten zijn consequenties of uitvloeisels van deze: *het recht van elk mens tot zijn of haar eigen leven*. Dit houdt in: de vrijheid tot handelen om alle handelingen te verrichten die vereist zijn door de natuur van een rationeel wezen, ter ondersteuning, bevordering en het genoegen van het eigen leven.

Het concept "recht" heeft alleen betrekking op *handelingen* (net zoals in 1798 werd gedefiniëerd, zij het impliciet, in *Algemeen Beginsel V*: "Zij [Justitie] strekt zich alleen uit tot daaden, nimmer tot gevoelens." Met betrekking tot deze handelingen is het specifiek *vrijheid tot handelen*. Het betekent vrijheid van fysieke drang, dwang of interferentie door andere mensen. Het recht tot het eigen leven is de oorsprong van alle rechten — met het recht op eigendommen als *de enige mogelijke implementatie*.

Zonder eigendomsrecht zijn er geen andere rechten mogelijk. Ieder mens dient zijn of haar eigen leven te onderhouden, door eigen inspanning; de mens die geen recht heeft op de producten van zijn of haar inspanning, heeft geen middelen tot het onderhouden van zijn of haar leven. De mens die produceert terwijl anderen beslissen over de hieruit resulterende productie, is slechts een dienaar.

Het recht op eigendommen vereist dus het recht op vrijheid van *eigen keuze* over de wijzen van handelen hieromtrent. Tevens vereist het *beschermen* van eigendommen het recht op privacy. Deze rechten zijn allen *uitvloeisels* van het recht op het eigen leven.

De Staatsregeling van de Bataafse Republiek uit 1798 bevat de grootste vergissing reeds in de inleiding. De toenmalige Nederlanders grepen terug op een historische claim op het gebied, via een betoogde afstamming van de Bataven. Echter, recht; *proper gedefiniëerd*, ontstaat nimmer uit afstamming van bloed of land, noch uit heilige sanctie. Het ontstaat door *sociale sanctie* en vereist geen andere gronden dan "mens qua mens".

Gezien de wereld nog grotendeels redeneert vanuit recht op gronden van bloedlijnen danwel op gronden van de geografische plaats waar iemand (of voorouder) geboren is, zal dit wereldwijd nog enige significante progressies vereisen om een andere definitie te kunnen formuleren (los van of zij dat überhaupt zullen *willen*).

In Nederland echter, zouden wij (al lang) beter kunnen (en moeten) weten.

De filosofie van zelf-opoffering weerspiegelt ook in de architectuur: de financiële architectuur is reeds genoemd, maar ook de moderne *fysieke* architectuur toont ons een mensbeeld dat niet menselijk is; waar wij, gereduceerd tot willoze pionnen, door een fysieke wereld worden begeleid waarin wij ons geconfronteerd zien met het feit dat de menselijke maat niet het meetinstrument was. Het is een wereld opgetrokken vanuit angst en controledrang, waarbij alleen nog gebouwd lijkt te worden voor toekomstige xenofobie.

Fysieke architectuur is de methode om ons leven beter te maken: het is het creëren van fysieke condities in het landschap die bijdragen aan het onderhouden van het eigen leven. Dit realiseren mensen door intelligent te reageren op de betreffende (specifieke) geografie waar de mens zich bevindt. Simpelweg: werken met de natuur door het landschap te optimaliseren, het bouwen van een huis in bepaalde proporties en volgens zekere principes, productie- en werkplaatsen op te zetten, opslagvoorzieningen te realiseren, machines te ontwikkelen, enzovoorts. Daarnaast vormen de publieke ruimtes de plek waar de mens de andere mens tegenkomt. In de jaren '80 is het scheppen van architectuur in Nederland tot *exlusief recht* van "getitelde architecten" gemaakt. Observeer zelf welke identiteit en intenties achter de vormtaal van de voorts opgetrokken architectuur, die als zodanig aan u onthuld worden, schuil gaat. Deze schade aan de menselijke moraal en identiteit zijn voor eenieder die sensitief genoeg kiest te zijn, duidelijk zichtbaar in de wereld om ons heen.

Ook in de beeldende kunsten en in de literatuur weerspiegelt dit paradigma; in haast de volledige moderne kunst wordt de individuele mens als onkundig, irrelevant, ondergeschikt of als misvormd en gedefragmenteerd wezen neergezet: onmachtig tegen de (boven)natuurlijke krachten die om de mens heen wervelen en het leven bepalen; waartoe de mens geen instrumenten heeft deze te kennen. De beste strategie bestaat in deze leer uit *opgeven* en leven in teken van dienstbaarheid. De vruchten van inspanning afgestaan (als deze al worden erkend) om eventueel te worden terugbetaald in een hiernamaals, een volgend leven of door de maatschappij; ooit uit te betalen aan uw nakomelingen.

Hiermee laat ik u weldra aan uw eigen gedachten, hopelijk tot verdere contemplatie gestemd door dit betoog. De beginselen zijn, zoals hier voorgesteld, helemaal niet zo ingewikkeld. Het herstellen echter van de schade die wij allen daadwerkelijk hebben opgelopen aan onze ethiek én identiteit zal daarentegen niet eenvoudig zijn.

De methoden hiertoe bestaan, zoals eerder genoemd, in ieder geval uit opvoeding, onderwijs en een politiek debat dat wordt gevoerd op basis van beginselen; principes en ondubbelzinnige premissen. Dit kan alleen op basis van een *andere* filosofie. De methoden tot filosofie zijn de mens reeds sinds Aristoteles gegeven, echter worden deze gemiddeld genomen meestal vergeten, verzwegen of ontkend en slechts af en toe, voor korte tijd, herontdekt.

De resultaten van die zeldzame, kortdurende herontdekkingen; door de Grieken, later tijdens de Renaissance en daarna gedurende de periode die de Industriële Revolutie zou inleiden, hebben het merendeel van de welvaart in de wereld opgeleverd waar wij ons allen nu nog mee omgeven en naar staan te kijken. Laat dezen *ter inspiratie* dienen, in plaats van tot afschuw en opgeven. De keuze is om het allemaal af te laten brokkelen en af te laten breken, óf om weer de menselijke maat te gaan voeren wanneer wij als individuen onder elkaar handelen in de natuurlijke wereld om ons heen. Dat begint bij het gebruiken van het "gezond en nuchter verstand", waar wij ons in Nederland wellicht nog een en ander bij kunnen voorstellen; in plaats van reactief en irrationeel op de wereld te reageren op basis van fantasmes en gevoelens.

Dit zijn mijn eigen woorden; ik spreek niet als Battus, maar als vrij kunstenaar. Onder deze laatste dekmantel van de eigen keuze kan er wellicht nog een en ander uitgesproken en besproken worden. Of u wel of niet besluit zelf te gaan nadenken is een keuze die hoe dan ook blijft voorbehouden aan u zelf: het individu. Dat is immers de keuze die u *niet kúnt afstaan aan een ander*: niemand kan tenslotte leven in plaats van een ander, noch denken in plaats van een ander.

Nederland is historisch een maatschappij van *individualisme*. Inmiddels heerst echter (wederom) de oude Europese filosofie van etatisme, en de algehele stagnatie en misère zijn naar rato.

De werkelijke wetenschappers, uitvinders, filosofen, ambachtslieden, kunstenaars en industrialisten zullen als de huidige filosofie blijft domineren, allen wederom in isolatie of in het geheim hun methoden gaan praktiseren, zoals dat in de Middeleeuwen ook gebeurde. Het karakter van dit menstype staat simpelweg niet toe om het sociale-contract te ondertekenen, waarmee deze mens de eigen onderwerping ondertekent, de eigen ondergang en hiermee tegelijkertijd de ondergang van alle welvaart en ethiek in de betreffende samenleving.

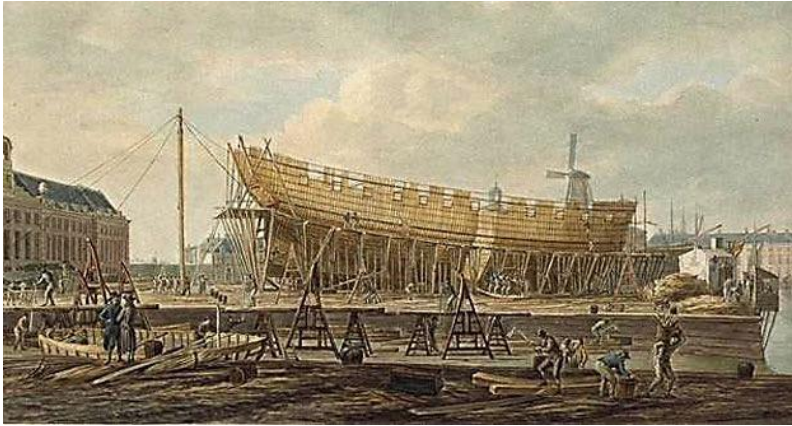
Zij zullen Nederland nog eerder verlaten dan een leven in dienaarschap te lijden naar een moraal die niet deugt. Waarschijnlijk zijn er al velen tot een vorm van staking gekomen, die steeds zichtbaarder zal worden zolang de huidige filosofie van plicht en opgeven heerst. Deze kwalijke filosofie waarbij mensen opgeven om een *drogreden* en dit van hun medemensen ook verlangen.

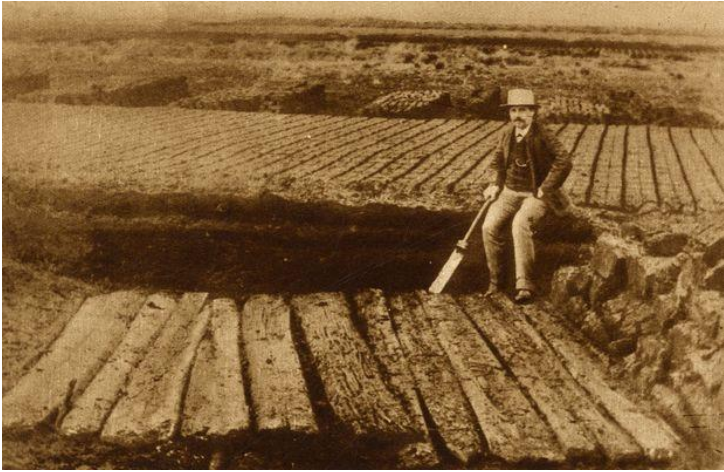
Na het bombardement van Rotterdam in 1940 had men ook kunnen opgeven, er was destijds *alle reden* toe. Echter de filosofie verwerd tot "niet lullen, maar poetsen" en zo herbouwden zij de gehele stad met hun eigen handen. Na de watersnoodramp van 1953 had men ook kunnen opgeven, maar men bouwde de Deltawerken als antwoord op de rampspoed; en het was een *goed antwoord*, dat tot voorbeeld zou dienen van de veerkracht, ingenuïteit en het intellect van de Nederlander.

De Nederlander met dit type verworven karakter, als deze nog bestaat, houdt zich óf heel erg stil, óf ze zijn er gewoon niet meer. Wellicht keren zij weer terug wanneer zij verwelkomd worden in een wereld waar zij met rust gelaten worden; waar zij, wanneer zij hun kennis en kunde tot glorie besluiten te wenden, het niet direct als gevolg met geweld of dwang afgenomen wordt door het type profiteurs en parasieten die vervolgens stellen dat het 'juist' en 'netjes' is om zo met elkaar om te gaan.

Een Nederland waar het leven van het individu de rechtvaardiging is van zichzelf; de een niet hoeft te leven voor de ander, gelijk de ander niet voor de een.

Bibliografie

- "*The Cypherpunk Alchemist*" (2024) (eigen beheer)
- "*De Wetenschap van Filosofie*" (2024) (eigen beheer)
- "*Antibarbari 2022*" (2022) (eigen beheer)

- "*On communication about reality using language, the language of film and the language of computers*" (2015) (eigen beheer) (ter begeleiding van het online, code-gebaseerde kunstwerk "The Virtual Being")